

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/34/2023
Identifikačné číslo spisu:	2621200840
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Brišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2621200840.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu B. T., narodeného XX. F. XXXX, W., G. Y. XXX, zastúpeného advokátkou Mgr. Elenou Szabóovou, Hurbanovo, Komárňanská 100, proti žalovanej obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s.r.o., Piešťany, Žilinská cesta 130, IČO: 34 127 798, zastúpenej Roman Kvasnica a partneri s.r.o., Piešťany, Žilinská cesta 130, o žalobe na obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 3C/6/2021, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 27. júla 2022 sp. zn. 23Co/12/2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Trnave z 27. júla 2022 sp. zn. 23Co/12/2022 a uznesenie Okresného súdu Senica z 1. decembra 2021 sp. zn. 3C/6/2021 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Senica na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Senica (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 1. decembra 2021 sp. zn. 3C/6/2021 odmietol žalobu na obnovu konania, vedeného pod sp. zn. 6Csp/182/2017 o zaplatenie 8.062,76 eura s príslušenstvom. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V pôvodnom konaní bolo rozhodnuté platobným rozkazom a žalobca nemal vedomosť, že zmluva o splátkovom úvere môže obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky, ktorú skutočnosť sa dozvedel až z písomného potvrdenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj „ministerstvo“) zo dňa 21. novembra 2018, o ktoré požiadal, ale nevedel využiť. V decembri 2020 kontaktoval štatutárnu zástupkyňu občianskeho združenia na pomoc spotrebiteľom, ktorá mu vysvetlila neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, ktoré obsahovala aj predmetná zmluva o splátkovom úvere a na základe tejto vedomosti podal žalobu na obnovu konania.

1.1. Súd prvej inštancie skúmal objektívny predpoklad prípustnosti žaloby na obnovu konania, a to zachovanie zákonných lehôt na podanie žaloby podľa § 403 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov), pri ktorých odpustenie zmeškania lehoty zákon nepripúšťa. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že trojmesačná subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania (§ 403 ods. 1 CSP), žalobcovi plynula najneskôr odo dňa, keď sa oboznámil s odpoveďou ministerstva zo dňa 21. novembra 2018, avšak žalobca svoje právo v subjektívnej lehote nevyužil, žalobu podal až 19. februára 2021. V dôsledku toho súd prvej inštancie žalobu na obnovu

konania ako oneskorene podanú odmietol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 27. júla 2022 sp. zn. 23Co/12/2022 uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2.1. Odvolací súd konštatoval, že predpokladom prípustnosti obnovy konania vo veci, v ktorej už právoplatne rozhodol, je splnenie všetkých zákonných procesných podmienok upravených v ustanoveniach § 397 až § 408 CSP. V zásade nemožno podľa odvolacieho súdu ako dôvod obnovy konania uplatňovať také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, o ktorých strana vedela (mohla ich zistiť pri náležitej starostlivosti o svoje práva) a mohla ich aj uplatniť v pôvodnom konaní, v rámci riadneho opravného prostriedku (odporu, odvolania, námietok), no bez náležitého dôvodu tak neurobila (R 56/1999).

2.2. Vo vzťahu k včasnosti podania žaloby na obnovu konania odvolací súd dospel k záveru, že trojročná objektívna lehota bola zachovaná, vzhľadom na začiatok jej plynutia, stanovený od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia dňa 4. apríla 2018 a podanie žaloby dňa 19. februára 2021. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie o nedodržaní subjektívnej trojmesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (§ 403 ods. 1 CSP), začiatok plynutia ktorej je daný subjektívnym momentom nadobudnutia vedomosti o dôvode obnovy konania, od ktorého sa tento dôvod mohol uplatniť.

2.3. Odvolací súd argumentoval, že žalobca nepreukázal, že bez svojej viny nemohol požiadať o stanovisko ministerstva k posúdeniu zmluvy o splátkovom úvere už v pôvodnom konaní. Nepreukázal tak, že v čase pôvodného konania sa o svoje práva náležite staral, prípadne akú starostlivosť vyvinul na to, aby sa dozvedel okolnosti namietané v žalobe, prípadne čo mu v tom bránilo. V prebiehajúcom konaní nemôže mať preto relevanciu tvrdenie žalobcu, o nadobudnutí vedomostí o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve, až po návšteve konateľky občianskeho združenia na ochranu spotrebiteľa.

2.4. Nad rámec uvedeného odvolací súd dodal, že podľa jeho názoru žalobou uplatňovaný dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP splnený nebol (účelom žaloby na obnovu konania nie je opätovné otvorenie otázky vecnej správnosti právoplatného rozhodnutia). Žalovanej bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, podľa § 255 ods. 1 CSP spojení s § 396 ods. 1 CSP.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP. Navrhoval, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Poukázal na právny názor vyslovený v rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 204/2015, týkajúci sa dôvodu nemožnosti použiť skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní. Zákonná požiadavka skúmania viny účastníka na nepredložení alebo neoznačení dôkazu v pôvodnom konaní, pojmovovo predpokladá objektívnu existenciu takéhoto dôkazu v čase pôvodného konania. V rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 54/08 ústavný súd uviedol, že ak všeobecné súdy zamietnu návrh na obnovu konania, z dôvodu nedostatku zákonných podmienok pre obnovu konania bez toho, aby nariadili vo veci pojednávanie, na ktoré predvolajú účastníkov, porušujú tým ich právo na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení (rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/58/2017).

3.1. Dovolateľ namietal v dovolaní nevykonanie navrhovaných dôkazov (výsluchom svedkýň) ohľadne skutočností, kedy a akým spôsobom sa s odpoveďou ministerstva z 21. novembra 2018 oboznámil a tiež k tomu, aké dôvody na obnovu konania, nad rámec odpovede ministerstva spravodlivosti, získal od štatutárnej zástupkyne občianskeho združenia Dovalovej. Súd mal už v rozkaznom konaní posúdiť existenciu neprijateľných zmluvných podmienok a platobný rozkaz nevydať. Platí zásada, že súd pozná právo a že spotrebiteľovi poskytne stupeň ochrany jeho práv, ktorý mu vyplýva zo zákona a európskych smerníc.

3.2. Žalobca predovšetkým namietal, že súdy nižšej inštancie neustálili deň, ktorý považujú za začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. V konaní nebolo vykonané dokazovanie na okolnosť, kedy bolo potvrdenie ministerstva žalobcovi doručené. V dôsledku toho súdy

neustálili, z akého dôkazu vyvodzujú uplynutie subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, ani kedy začala plynúť. Z uvedeného dôvodu nemá výrok rozhodnutia odvolacieho súdu podklad v odôvodnení rozhodnutia, a to v základnom argumente, na ktorom svoje rozhodnutie o odmietnutí žaloby založil.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie ako neprípustné odmietnuť, alternatívne ako nedôvodné zamietnuť. Zastávala názor, že nebol naplnený žiaden z dovolacích dôvodov, pričom zo strany súdov nižšej inštancie nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa ustálenej judikatúry dovolanie nie je ďalším odvolaním a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia súdneho systému. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že súdy nižšej inštancie nestanovili začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, ktorá žalobcovi začala plynúť okamihom doručenia listiny z ministerstva (dňa 21. novembra 2018).

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (ďalej aj „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), po preskúmaní zákonom predpísaných náležitostí dovolania (§ 428 CSP) a splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania, dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je prípustné a vzhľadom na uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP aj dôvodné.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými a jasne čitateľnými podmienkami prípustnosti.

8. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné.

9. Žalobca prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Porušenie práva na spravodlivý proces oprel o tvrdenie, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené.

10. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je i právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 107/07). Len náležite odôvodnené súdne rozhodnutie sa stáva interpretačným nástrojom súdnej autority k zabezpečeniu spravodlivosti.

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019). Pri posudzovaní namietaného nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posudzovať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietat alebo zvrátiť nesprávny postup súdu.

12. Z okolností preskúmvanej veci vyplýva, že dovolateľ opodstatnene namietal vadu zmätočnosti, vyplývajúcu z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, z dôvodu, že odvolací súd sa náležitým, zákonu zodpovedajúcim spôsobom, v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal so začiatkom plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (§ 403 ods. 1 CSP). Tento začiatok subjektívnej lehoty neustálil a pre jej nedodržanie žalobu ako oneskorene podanú odmietol (§ 413 ods. 1 písm. a) CSP). V dôsledku toho možno konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces.

13. Povinnosťou odvolacieho súdu bolo vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Za podstatný je potrebné považovať taký argument, ktorý je relevantný, teda má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania (samostatne alebo v spojitosti s ostatnými okolnosťami) môže priniesť rozhodnutie priaznivejšie pre odvolateľa (Števček, M. Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1296 s.).

14. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí pritom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii z odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (I. ÚS 243/07).

15. V zmysle judikatúry ústavného súdu tiež platí, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (II. ÚS 675/2014, IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, III. ÚS 32/07).

16. Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva platí, že judikatúra síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, t. j. aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia; ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani proti Španielsku z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998).

17. Podaním žaloby na obnovu konania sa iniciuje konanie o povolenie obnovy. V tejto prvej fáze súd skúma, či je obnova procesne prípustná, posúdi podanú žalobu a na základe záverov o splnení podmienok prípustnosti rozhodne o tom, či žalobu na obnovu konania povolí alebo ju zamietne. Nepochybne odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa týka prvej fázy rozhodovania o obnove konania, pričom žaloba žalobcu na obnovu konania bola posudzovaná v rovine prípustnosti z hľadiska jej včasnosti.

18. Podstatou subjektívnej lehoty je, že sa začiatok jej plynutia odvodzuje od subjektívneho momentu,

t. j. od okamihu kedy sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy, ktorý je aj exaktne vyjadrený. Primárne bolo preto potrebné ustáliť, aká rozhodujúca právna skutočnosť mala na začatie plynutia subjektívnej lehoty vplyv.

19. Z odôvodnenia dovolaní napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ako ani z odôvodnenia prvoinštančného súdu, nevyplýva posúdenie včasnosti podania žaloby na povolenie obnovy konania žalobcom, pri zachovaní subjektívnej trojmesačnej lehoty v zmysle ustanovenia § 403 ods. 1 CSP, a to ustálením dňa, od ktorého začala plynúť subjektívna lehota, a tiež trvania plynutia subjektívnej lehoty, v rámci objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Tá podľa záverov súdov nižšej inštancie zachovaná bola a jej počiatok aj koniec odôvodnený bol (odsek 17 uznesenia odvolacieho súdu).

20. Len všeobecné konštatovanie súdov nižšej inštancie o začiatku plynutia subjektívnej lehoty „najneskôr“ odo dňa oboznámenia sa s listinou ministerstva zo dňa 21. novembra 2018, t. j. bez uvedenia dátumu, spôsobu ale i obsahu nadobudnutia žalobcom uvádzaných vedomostí, vo vzťahu ku konkrétnym skutočnostiam, týkajúcim sa uplatňovaného dôvodu obnovy konania, nemožno považovať za dostatočné, z hľadiska zachovania práva strany na spravodlivý proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ani za súladné s legitímnym očakávaním dovolateľa, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou odvolacieho súdu (čl. 2 ods. 2 a 3 základných princípov CSP).

21. Žalobca v dovolaní namietal tiež nevykonanie dokazovania za účelom preukázania, kedy sa dozvedel o dôvode obnovy konania. V odôvodnení rozhodnutí súdov nižšej inštancie však zdôvodnenie nevykonania navrhnutých dôkazov, napriek zákonnej požiadavke (§ 220 ods. 2 CSP a § 387 ods. 3 CSP), absentovalo. Obdobne ako vyhodnotenie dokazovania v súvislosti s ustálením skutkového stavu, pre posúdenie včasnosti podania žaloby na obnovu konania (odsek 18 a 19 tohto rozhodnutia), aj vzhľadom na žalobcom označené špecifiká týkajúce sa sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 CSP a nasl.).

22. Dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 393 CSP, je nepreskúmateľné.

23. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné.

24. Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav.

25. S ohľadom na vyššie uvedené dôvody, dovolací súd konštatuje, že dovolateľ opodstatnene namietal porušenie svojich procesných práv v takej miere, že postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nerešpektovaním pravidla riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu, došlo v konaní k procesnej vade v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, ktorá zakladá nielen prípustnosť

dovolania, ale aj jeho dôvodnosť.

26. Podľa právnej úpravy (§ 413 CSP) je súd oprávnený v taxatívne určených prípadoch, ešte pred tým, ako bude rozhodovať o povolení obnovy konania, žalobu na obnovu konania bez nariadenia pojednávania odmietnuť, a to aj v prípade preukázania jej oneskoreného podania. Dovolateľ tak nedôvodne poukazoval na rozhodnutie ústavného súdu, vo vzťahu k požiadavke nariadenia pojednávania, ktoré sa ale týkalo rozhodnutia všeobecných súdov o zamietnutí návrhu na obnovu konania, z dôvodu nedostatku zákonných podmienok, teda prejednávania veci, nie však procesného rozhodnutia o odmietnutí žaloby, ako tomu bolo v posudzovanej veci.

27. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu je ustálená v názore, že ak v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 420 CSP, dovolaním napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť bez toho, aby sa dovolací súd zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014, 8Cdo/137/2015). Dôvodom odmietnutia žaloby na obnovu konania v posudzovanej veci bolo jej oneskorené podanie (§ 413 ods. 1 písm. a) CSP) a preto nebolo dôvodné zaoberať sa dovolacou argumentáciou, týkajúcou sa uplatňovaného dôvodu prípustnosti žaloby (§ 397 písm. a) CSP).

28. Dovolací súd preto zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 449 ods. 1, 2 CSP, keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

29. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie povinný vec nielen opätovne prejednať a rozhodnúť, ale v súlade s náležitosťami odôvodnenia súdneho rozhodnutia presvedčivo a riadne odôvodniť.

30. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok pre podanie tejto žaloby predpisuje. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania je trojmesačná a začína plynúť od toho času, kedy sa ten, kto obnovu navrhuje, mohol o dôvode obnovy dozvedieť (alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť). Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí preto vyplývať jednoznačný záver, či žalobca dodržal subjektívnu lehotu na podanie žaloby na obnovu konania, počítanú od rozhodujúcej právnej skutočnosti, majúcej na začatie plynutia subjektívnej lehoty vplyv. Súd pritom vychádza z preukázaných skutočností, ktoré svedčia o tom, že žaloba na obnovu konania je podaná včas (predstavujúcich obsahovú náležitosť žaloby na obnovu konania podľa § 406 CSP), a ktoré sa týkajú konkrétneho časového momentu, spôsobu a obsahu žalobcom nadobudnutých vedomostí, vo vzťahu k uplatňovanému dôvodu obnovy konania.

31. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.